

ТРЕПЕТЛИКА

Отъ два деня се мъчеше Исусъ на кръста.

Наоколо се трупаха хора да гледатъ разпънатитѣ. По-нататъкъ римски войници се смѣеха и подиграваха съ клетниците. А подъ кръста седѣше майката Христова — света Богородица. Тя бѣше склонила глава до Христовия кръстъ, прегръщаше го и лѣше горчиви сълзи.

А Исусъ я гледаше отъ кръста мълчаливо

и нажалено. Устнитѣ му горѣха отъ жажда.

— Вода! Вода! — промълви Той. — Жаденъ съмъ...

Тогавя единъ отъ войниците приближи до кръста, натопи гжба въ блюдо оцетъ, набоди я на върха на копието си и съ смѣхъ я подаде на мъченика.

— На, пий, царю Юдейски! — рече той съ подигравка.

Исусъ помисли, че наистина вода му поднасятъ и вкуси отъ оцетната гжба. Но оцетътъ изгори още повече засъхналитѣ му устни.

— Свърши се! — промълви Той, сведе глава и издъхна.

Въ сщия мигъ небето потъмнѣ. Земята се разтресе. Завеситѣ предъ олтаря на Давидовия храмъ се раздраха на две половини. Изплашенитѣ хора и войници се разбѣгаха кой на кждето види.

Подъ кръста остана само майката Христова. Тамъ я намѣриха, когато дойдоха вечерътя ученицитѣ Христови и приятелитѣ му. Тѣ снеха Исуса отъ кръста и го понесоха къмъ градината на Йосифа Ариматейски, който бѣше отстѣпилъ за тѣлото Христово своята гробница.

Свърши се погребението. Всички се разотидоха съ наведени глави. Тръгна и майката Христова къмъ дома си.

Бѣше топло пролѣтно утро. Но въ това ранно утро птицитѣ не пѣха както други пжтъ. Люлякитѣ и лале-